

Sub lumina aşteptării

Blacks

Lumea este o morişcă ce aleargă peste veacuri
şi ne deapană-nainte tănuite feerii,
Lăsând focul din necazuri să se-năbuşe în bracuri,
ea ne încântă cu splendoarea ce-o găsim în reverii.

Stau şi eu în creasta vieţii tremurând de-a mea visare,
Sunt un steag pe fortul tainic ce destinul mi l-a dat!
Pe a anilor câmpie, fluturând a mea chemare,
curgător îmi întind ochii ca să văd ce am aflat:

Codrul cu suava doină ce-o trimite în tăcere
peste valea unor râuri ce alene dolii curg,
Munţi ce tind spre infinituri scrijelind cu a lor vrere
peste coala unor nouri ce ni-s daţi de demiurg.

Unduirea unei luntre răscolind a vieţii vrajă
şi în care stau pitite tainicele programări
de a prinde prin iubire şi prin nevăzuta majă
şansa de a prinde vântul ce-o împinge peste mări.

Toate aste mi se-arată în sclipirea unor focuri
ce încaieră zenitul adiind al meu ţesut,
Şi îmi luminează stema cu-ale penitenţei şocuri
Unde te-ai ascuns, SPLENDOARE, de ce oare te-am pierdut?

Sub a vântului schimbare îţi trimit a mea solie
Veste să îţi dea de ştire prin internele trăiri
Că te-oi căuta în lava ce aşteaptă-o bătălie
cu cei nouri ce coboară în cohorte de-adumbriri.

Mai apoi, a mea odihnă, după nevăzuta luptă,
o voi face lângă codrul mirosind a orizont
Şi-ţi voi scrie peste veacuri cu iubirea neîntreruptă
Că te-aştept spre nemurire, chiar de am căzut pe front.